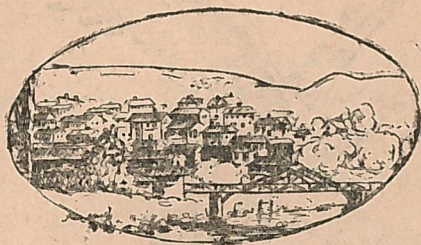

Нашата Родина.

К с а н т и.

Градъ Ксанти, извѣстенъ въ България и чужбина по своя прочутъ тютюнъ — жълтъ като злато и съ приятна ароматична миризма — е разположенъ по южнитѣ склонове на родопитѣ, 20 клм. далечъ отъ тихото Бѣло море. Това съседство съ морето прави климата топълъ и умѣренъ. Дѣцата тукъ не познаватъ какво нѣщо е пързалка и какво шейна, и на снѣгъ не сж се наравдали, понеже рѣдко вали такъвъ, не може да покрие на всѣкждѣ земята и не трае повече отъ 1—2 дни. — Бѣлото море не търпи снѣга, но затова пѣкъ прѣзъ цѣла година цвѣтятъ цвѣта, на пазаря винаги има прѣсенъ зеленчукъ. Ако не бѣше студения сѣверенъ вѣтъръ, който изпращатъ Родопитѣ, не щѣше да има за Ксанти зима.

Градътъ е населенъ съ 18 хиляди жители — българи и турци, и, като станция на желѣзницата Солунъ—Дедеагачъ и близо до пристанището Портолагонъ, върти добра търговия. Отъ тукъ се изнася тютюнъ, а се внасятъ всѣкакви стоки, както за града и околията, така и за близкитѣ родопски мѣста. Миожеството тютюневи складове не само че даватъ работа и поминѣкъ на градското население, но още привличатъ работници отъ околнитѣ села и градове,